

ΧΩΡΕΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΙ

Ανακοινώθηκε προ ημερών ότι οίκος αξιολόγησης της κατάστασης της οικονομίας υποβάθμισε εννιά χώρες της ΕΕ, **μεταξύ των οποίων και τη Γαλλία**. Το συμβάν δεν είναι δυνατόν να χαρακτηριστεί έκπληξη ακόμη και για τη Γαλλία, δεδομένου ότι σημάδια κάμψης της ευρωστίας της γαλλικής οικονομίας είχαν εμφανιστεί από καιρό. Και βέβαια δεν είναι οι τελευταίες χώρες, οι οποίες υποβαθμίζονται. Θα ακολουθήσουν και πολλές άλλες, ενώ οι ήδη υποβαθμισμένες θα καταρρακωθούν χαμηλότερα στον πίνακα που έχουν καταστρώσει οι ελέγχοντες την παγκόσμια οικονομία.

Το θλιβερό δεν είναι η υποβάθμιση αυτή καθ' εαυτή, αλλά η διαδικασία, η οποία μένει ασχολίαστη από τους λαλίστατους αναλυτές της οικονομίας, οι οποίοι ζαλίζουν καθημερινά με τις ακαταλαβίστηκες αναλύσεις, στις οποίες η λαγνεία της χρήσης στριφνών οικονομικών όρων είναι εμφανής. Το θλιβερότερο είναι ότι οι περισσότεροι πολίτες εξακολουθούν να ενημερώνονται από τις ειδήσεις στη μικρή οθόνη.

Έχουμε επισημάνει σε άρθρα κατά το παρελθόν ότι η νέα τάξη πραγμάτων, την οποία κάποιιοι επιμένουν να θεωρούν ακόμη ευκαιρία ανάπτυξης, έχει θέσει ως στόχο την αλλοτρίωση των λαών και τον αφανισμό τους. Οι πλείστοι αναλυτές επιμένουν να σχολιάζουν μόνο τα ζητήματα της οικονομίας, πιστοί στην «ιδεολογία» του καπιταλισμού, ο οποίος αναγνωρίζει μία μόνο αξία: Το χρήμα. Αλλά και τα σχόλια είναι άκρως παραπλανητικά, καθώς δεν αναζητούν τις αιτίες της οικονομικής βαρειάς «αναιμίας», θεωρώντας τα συμβαίνοντα ως απόρροια κάποιων οικονομικών νόμων, ανυπάρκτων, τους οποίους προβάλλουν ως ισόκυρους προς τους φυσικούς νόμους, που διέπουν τις μεταβολές στο σύμπαν. **Έτσι, λοιπόν, ένα οικονομικό «κράχ» προβάλλεται όπως και η έκρηξη ενός ηφαιστείου, ως κάτι το αδύνατο να αποτραπεί!**

Κάποιοι επιχειρούν να δώσουν επιφανειακή ερμηνεία παρουσιάζοντας τις επώδυνες για τους λαούς οικονομικές κατακρημνίσεις ως εγγενείς αδυναμίες του καπιταλιστικού συστήματος, οι οποίες αδυναμίες εκδηλώνονται κατά καιρούς με εξάρσεις καταστροφικές.

Η παράλληλη ανάλυση της ανθρώπινης κοινωνίας προς τη φύση συνιστά απάτη σε υπερθετικό βαθμό. Η φύση δεν είναι βουλευτική, αλλά διέπεται από νόμους, που έθεσε ο Θεός δημιουργός ή αυτοσχηματίστηκαν, όπως δέχονται με περισσή πίστη οι υλιστές, οι καυχόμενοι για την υπέρβαση των προλήψεων του παρελθόντος. **Η ανθρώπινη κοινωνία είναι βουλευτική, ως αποτελούμενη από βουλευτικά όντα.** Και τα όντα αυτά ως βουλευτικά είναι ελεύθερα, συνεπώς και υπεύθυνα. Οι οικονομικές δυσπραγίες που δεν οφείλονται σε φυσικά φαινόμενα όπως παρατεταμένη ξηρασία, υπερβολικός παγετός, ηφαιστειακή ή σεισμική δράση, οφείλονται στην αθλιότητα των ανθρώπων των απλήστων για κέρδη, τους οποίους οι καθημερινές αναλύσεις αφήνουν απυρόβλητους!

Με τη λήξη του Β΄ μεγάλου πολέμου του 20^{ου} αιώνα είχαμε συν τω χρόνω ουσιώδη μεταβολή του κεφαλαίου, το οποίο από εθνικό κατέστη πολυεθνικό, δηλαδή, στην ουσία, υπερεθνικό. Οι κυβερνήσεις των χωρών στις χώρες του αστικού κόσμου συνεργάζονταν και πριν από τον πόλεμο, για να μη γράψουμε

ελέγχονταν από τους κεφαλαιοκράτες, τον κύριο χρηματοδότη των κομμάτων εξουσίας. Μεταξύ αυτών των πλουσίων είναι κοινό μυστικό, πλην «ταμπού» για τους «ελεύθερους» αναλυτές, ότι σημαντικός ήταν ο αριθμός των εβραϊκής καταγωγής πολιτών των δυτικών χωρών. Και είναι πλέον γνωστός ο ρόλος του εβραϊκού κεφαλαίου κατά τους δύο μεγάλους πολέμους του 20^{ου} αιώνα. Τότε όμως δεν ήταν τόσο εμφανές ότι οι εβραϊκής καταγωγής κεφαλαιοκράτες είχαν θέσει σε εφαρμογή σχέδιο, του οποίου φάσεις εκτελούνται επί δεκαετίες, χωρίς να εκδηλώνεται κάποια αντίδραση από πλευράς των θιγομένων λαών!

Ήδη από τη δεκαετία του 1960 είχαν κάνει την εμφάνισή τους οι λεγόμενες πολυεθνικές εταιρείες, των οποίων ο τίτλος είναι άκρως παραπλανητικός. **Δεν ήταν αυτές κοινή προσπάθεια επιχειρηματιών από όλες τις χώρες, αλλά οικονομική εισβολή και έλεγχος της οικονομίας των χωρών από ελάχιστους πλουτοκράτες, εβραϊκής καταγωγής κατά βάση.** Τότε δεν προσέχαμε, γιατί δεν μας ενδιέφερε, πώς λειτουργούν οι τράπεζες. Δεν γνωρίζαμε, γιατί κανείς δεν το ανέφερε, τι είναι οι οίκοι αξιολόγησης. Πανηγυρίζαμε την προσέγγιση των λαών δήθεν στα πλαίσια σύμπληξης οργανισμών συνεργασίας και αδυνατούμε να δεχθούμε έστω και σήμερα ότι μόνο το καλό των λαών δεν είχαν κατά νου οι κυβερνήσεις των εντολοδόχων του κεφαλαίου. Δεν κατανοήσαμε εγκαίρως τον δούρειο ίππο της «ελεύθερης» αγοράς, ο οποίος προσφέρθηκε ως δώρο στους λαούς μετά την κατάρρευση του κομμουνισμού, την λίαν ύποπτη και όμως ασχολίαστη, ακόμη και από κομμουνιστές.

Ας δούμε τα γεγονότα στη χώρα μας.

Το πρώτο κόμμα εξουσίας κατέβαλε «εργώδεις» προσπάθειες, ώστε να γίνει η χώρα μας δεκτή (σαν να μην μας ήθελαν φαίνεται) στην τότε ΕΟΚ. Αλήθεια έπρεπε να διαθέτει κάποιος τίτλους σπουδών στην οικονομία, ώστε να θεωρεί βέβαια την καταπόντιση της εγχώριας βιομηχανικής παραγωγής;

Το δεύτερο κόμμα εξουσίας, για να δείξει νέο πολιτικό πρόσωπο, άρχισε να συνάπτει δάνεια, προκειμένου να αυξηθεί η αγοραστική δύναμη του Έλληνα πολίτη προς κατανάλωση εισαγομένων προϊόντων, αφού σύντομα η χώρα μας έπαψε να παράγει πλήθος από αυτά που παρήγε χωρίς να δυνηθεί να παραγάγει έστω και ένα νέο. Ακόμη και ο λιτοδίαιτος κάτοικος της υπαίθρου εκμαυλίστηκε με τις επιδοτήσεις, ώστε να παρασυρθεί στην καλοπέραση και τις άσκοπες αγορές εξοπλισμού, ενώ εγκατέλειπε με την πάροδο του χρόνου τη γη του, που τόσο αγαπούσε και θεωρούσε αναπόσπαστη από τη ζωή του.

Τόσο μας παραμύθιασαν, ώστε πιστέψαμε ότι με το «σπαθί» μας μπήκαμε στη ζώνη των ισχυρών οικονομιών, στη ζώνη του ισχυρού ευρωπαϊκού νομίσματος. Τι προηγήθηκε, για να μπούμε, το μάθαμε, όταν πλέον αποφασίστηκε η κατάρρευση του «χάρτινου» πύργου. Ζήσαμε ένα ονειρεμένο και ολέθριο ψέμα επί τριάντα χρόνια. **Γίναμε πλαδαροί, άπληστοι, καταναλωτές που μοιάζουν με γουρούνια**, όπως τώρα μας αποκαλούν οι απληροφόρητοι πολίτες των ισχυρών χωρών, που έχουν την εντύπωση ότι μας τρέφουν, καθώς την ίδια εντύπωση επιδιώκουν οι κρατούντες να επιβάλουν και στον λαό μας, που αρχίζει να κυριεύεται από ενοχές για εκείνα, για τα οποία δεν έφταιξε, και δεν εξετάζει άλλα όπως: Έχασε την παραδοσιακή ολιγάρκεια και έγινε σπάταλος. Έχασε την εργατικότητά του και αδιαφόρεσε για το γενικό καλό επιδιώκοντας να βολευτεί με την δουλική υποταγή στους κομματάρχες. Παρέμεινε

απαθής στην εκποίηση του εθνικού πλούτου στο αδηφάγο κεφάλαιο. Απεμπόλησε τη φιλοπατρία του και αποδέχθηκε τις όποιες δυσμενείς εξελίξεις των εθνικών μας θεμάτων με αντίτιμο να έχει το κεφάλι του ήσυχο. Περιφρόνησε την πατροπαράδοτη πίστη, ώστε να φθάσει στο ύψος πολιτισμού των δυτικών χωρών.

Πώς ήταν δυνατόν ο καλοβολεμένος στο «χοιροστάσιο» της Κίρκης να φλέγεται από τον νόστο στην Ιθάκη; Πώς ήταν δυνατόν να θέτει ερωτήματα τότε, αφού και σήμερα δυσκολεύεται να θέσει; Να μερικά: Ποιοι ελέγχουν τις τράπεζες διεθνώς; Πώς λειτούργησαν τόσες και τόσες κυβερνήσεις, ώστε σήμερα όλες οι χώρες (και όχι μόνο η Ελλάδα) να είναι υπερχρεωμένες; Ποιες είναι οι αγορές που πιέζουν, πιέζουν και συνθλίβουν; Ποιος νοικοκύρης δανείζεται, για να καταναλώνει, και ποιος τολμά να δανειστεί, αν δεν είναι βέβαιος για το εισόδημά του σε βάθος χρόνου; Γιατί μας απαγόρευσαν να συνάπτουμε συμφωνίες για ανταλλαγή προϊόντων; Ποιοι είναι αυτοί που κρίνουν τις οικονομίες των χωρών; Είναι θεσμικά όργανα του ΟΗΕ ή συγκοινωνούντα δοχεία με τους τραπεζικούς κολοσσούς και τους οίκους παροχής επί πληρωμή συμβουλών για τον αφανισμό των συμβουλευομένων; Πώς θα επέλθει ανάκαμψη, αφού τα ποσά μεταφέρονται με γοργούς ρυθμούς από τους ανθρώπους του μόχθου στους απλήστους για υπερκέρδη πλουτοκράτες, αυτούς που κάποιιο αποκαλούν αόριστα κερδοσκόπους, αυτούς τους ίδιους που δανείζουν τοκογλυφικά, αξιολογούν, μέσω των οίκων τους, ώστε να προκληθεί πανικός και στη συνέχεια σπεύδουν να επωφεληθούν από τον πανικό που προκάλεσαν.

Αγαπητέ αναγνώστη. **Ή θα δεχθούμε ότι μας εξαπάτησαν και θα αναλάβουμε την ευθύνη, γιατί και μεις το θέλαμε, ή θα στηρίζουμε ελπίδες εκεί πού μόνο η σήψη κυριαρχεί.**

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ